

دوره‌ها

هغه بهر په کی نیشتمانین وه کوو له نووسراوی نایینو باوهر له کوردستان دا بو په کم جلد دهر باره ی نیم کومه له نیشتمان پموره دواوم بممه بهستی لئ کولینهوه ی کومه لایه تی وه که سره تابه ک بو چوپونه ناو باستیکی فراوانهوه لسم دهر وازه بهوه ، بنماکه ی نه گه پیتنهوه بو سالانی 45 - 946 که له خوتندنگه ی قهره چه تانهوه به فیرکاری گوینز رامهوه بو خوتندهنگه ی نه بابه بلن له هه له بجه ، توشی بهرینز مامه رهزای سرۆکی بهره ی هغه بووم ، لهو سرمدمه دا گزنگی کومه له ی مه هاباد ، دابووی له م دیو ، به بو پونه بهوه دوسستابه تی و ناشنابه تی به ک به دابوو .

روژگار هات و روپی لعمه هاباد ، شیخ حممه نه من مه لجم دیو نه بزانی که ناشنای بهرینز مامه رمزام ، پیتشما قازی موحمد دلوای راپورتیکی لئ کردم دهر باره ی بهره ی هغه . بهرین دانی بهرینز مامه رمزاو زانیاری حممه نه من مه لجم راپورته که پیتش که ش کراو کهوته دهست خاوه رناسانی سوفیه تی ، دوا ی کهوتنی مه هاباد لانه وازی بردمی بو مه لبهندی کرپچنمو هومر نه وغانو ملوه ی سالتیک مامه مو ماوه به کیش له ناوچه ی ماوه ت و سورداش و شلیرو ناوخوانو که لکه سماق و شده له و سرگه لوو که ناوچه ی گزنگی نیم بهره ی بن ، دوا ی که راپرتیکی ته لوو به خاوه ری ناوه ندو ل فمیریکاو زور به ی نه وروپاو وه بهرین هموو کوردستان 12-13 سال دهر به دهری و 2 سال بهندی و 6 سال دهست به سمری له باشووری عیراق ، نهوه هانی دام بو کوکردنهوه ی نیم زانیاری یانه و بووم له کومه لی برابه تی که شیخ ماحمودی نهر ، سرۆکی بوو ، به شداریم له و بزوتنه و هه دواو ناسیاوی له ته که حمه ناغای خویله ی کاکه بی ، وای کرد بابه خی پتر پین بدم ، هر چه نده نه بوونی کات و یارمه تی و ری نه دان ، هوی کالی و کرچی ، نیم چوره بهر هه مانه به .

دوا ی بلا و کوردنهوه ی نووسینه کانم له 69-971 دا ، ماموستا ماحمود زامدار دهست نیشانی کرده وه که سمرچاوه به کی پین ناز ، چاو پین کهوتنم له ته که بهرینز پارینزه کلک هسته فا عسکری . هر چه نده کوکراوه ی که شم هه بوو ، نه که هر له سر نیم بهره به به لکو له سر بهره کانی تریش وه کوو کاکه بی و ریبازه نایینی به کانی نه خشی و قادری ، هر چه نده نیم کورته لئ کولینه وانه نامان گه به نیتنه مه به ستو ناکام ، به لام که لیتیک پر نه که نه وه ، کاک شیخ حه سن عوالانی له گو فاری رهنجی کریکاران دا ژماره / 6 سالی 1980 له بهره ی هغه دواوه ، پین نهوه ی به نجه راکیشین بو نووسینه کانم لسم ناکاره دا ، و بو جار یکی که ش له رهوت و رهوی کاروانی ژبانمان دا له گو فاری کاروان دا ، ته نینه مو پهره پین داتیک دیتنه وه گوپی .

هغه بزوتنه و هه کی نایینی - کومه لایه تی به له ناوچه کاز سورداش و میرزا روسته مو رانیه و پزده رو ناغجه له رو نه سکر شوان دا په دابوو ، دامه زرتینری حاجی شیخ عه بدول کهر کوری حاجی شیخ مسته فا کوری حاجی شیخ رهزای نه سکا بووه ، له کهر کووک کوچی دوا یی کردوه ، له خانه قا نینزاو به ته که شیخ قادره سووره وه . حاجی شیخ مسته فا له جه ننگ جیهانی په که دا . به شداری بهرگری و بهرنگاری نینگلیز کردوه له باشووری عیراق دا ، له 1333 ک - 1915 ز کوچ دوا یی کردوه ، له گوستانی شیخ ماری کهرخی نینزاوه له دوا یی دا گوینز راوه تهوه بو گوستانی شیخ جویند شیخ مه لا نه حمده ی که نیری له 1919 دا کوچی کردوه . نهمونس ، له کوردو تورکو عهره ب - لاپره 188 ، حاج شیخ عارف به دامه زرتینری هغه دانه نیت ، به لام حاج شیخ عه بدول کهریم له 1920 ی ز بهردی بنافه ی ریبازه هغه ی دانواوه ، ته نانه ت و بستویه تی فریوی بدات . حاج شیخ عه بدول کهریم له سالی 1288 ی که هانوته جیهانسه دوو جار چوه بو حج له 1340 - 1349 ی که دا . زانا تیگه بشتوو بووه زمانی عهره بی و تورکی و فارسی زانیوه سه ره یای زانیاری نایینی ، له شده له له بناری نه و دیو پیرمه گرون له 1361 کوچی ، کوچی دوا یی کردوه .

وه کو له نووسینه کانی پیتشووم دا رووم کردوتهوه که نیم بزوتنه و هه به له ریبازی نه خشی و هر گراوه به گوپی کوری به کی چاخ و سرده م ، بهرینز مه ولانا خلیلد له زور به ناوچه کانی کوردستان دا بلاوی کردوتهوه . نووسینی ماموستا زانا مه لا عه بدول کهریمی موده ریس - یادی مهردان .

وشه ی هغه - راستی به - له کاتی یادوه ری دا ل جوش و جنبوشی و نه ندیشه ی بیردا له دهنگی ناکلوا ل ته قه به کدا رائه پیرن و هلوار نه کهن هغه واته خوداوه ند هغه راستی به ، نیمه نه ندامانی نیم ریبازه گه به له کاتی بیر کردنهوه قول و پین هوشی دا ، پین هه لدهستن .

نیم بزوتنه و هه به گه شم پهره ی سه ندو له سالی 1934 بدهست به سهری شیخ عه بدول کهریم برا بو کهر کووک ژماره به کی له ناسراوانی هغه له حه و بجه دهست به سه رکرا له وانه حاجی شیخ عارف و مامه رهزای برای حاجی شیخ عه بدول کهریم و ، ژماره به کی زور له لاپه نگران بهرمو کهر کوو بهرین کهوتن جلو بهرگی خویان سووتانلو گونیه بان له بهر کرد له ژیر تین و ته وژی جه ماوه ری لاپه نگران دا میری ناچار بو شیخ بگینز پیتنهوه بو شده له ، نهو ساله به سالی گونیه نا نه بریت .

ماوه به ک خاموشی و کپی به سمر ریبازه کدا هات ، شیت

عبدول کهریم کوچی دوايي کرد راسپيږي کردبوو که ريبازگه
مدریت ، بهلام زوربهی سوڤیو په یوژنده کانو لایه نگران مامه
ربرایان هه لېژارد به سر کرده ، شیخ عبدالله کهریم له جهنگی
کوملدا هاو به شیو پال پستی له شکری شیخ محمودی
میری کردوه ، شاخی گهوره دئی پاراستوه ، له سزای
صدا ینگلیزه کان شده له بیان بومباران کرد ، گونده که بیان
ب به جتی هیشتنو روویان کرده نه شکموتی بۆله ترئی له چپایی
نجان .

دواي کوچي شیخ عبدالله کهریم حمه سووری جیا
دوموه ، نمانه بمره به کی تیژرهون له م ريبازگه به ، گوندی
کلافوت ناوچه یانه وه کو لئی دواوم ، بهلام زوربه لایه نگری
سه رهزایان کرد .

مامه رمزا له 1905 دا هاتوته جیهانوهه ، پساویکی
بگه یشتوو روو خوش ، کم دور ، زمانی عه ره به یو فارسی
ریوه ، شاره زایی له ویژوه میژوودا بووه ، هاو چمرخو
یش کومتوو خواز بووه . دوور خراوه توهه بۆ پاریز گسای
نصاروه میسان له سر دوستایه تی له تک ریکخراوه
بشمانی به کانی نمو سردمه دا ، ژماره به کی له لایه نگران
درووه بۆ به رشکاری بزوتنه وهی مه هاباد به سر و کایه تی
شیخ حمه نمینی مه لحه که خزمی سید نه محمدی
حه قایه .

مامه رمزا ته قه لایه کی زوری دواوه که نم کومه له له
ریبازگه ی نایینی یوه بمره بزوتنه وهی نیشتمانی به ریت له
برساگه ری یوه بمره ناسوی کومه لایه تی و نیشتمانی
مه بهستی چه سپاندنی به شداری و هاو به شیو سر بهستی
جیه چه سواوه کانو سر بهستی لافره تیو به هیژ کردنی گیانی
برایه تیو په کیتیو نمانو بنه بری جیاوازیو په یسر موی
نیتوازی دیمو کراسیو گه له کاریو همره موزیو پرسو و رای
حورایه تیو بایه خو به هایه ره و شته و خویو په سهندو ریکو
هر نه چوون له ریزی برایه تیو دوور کومتنه وه له سامانو چاو
جنو کی و فرو قیلو ریزی سه و داو مامه لهی راستو ره قنار
ب کردنی ، ته و قه له تک به کتر کردن و ده ستو قوچ کردن
نه گمل وشه ی یا کهریم و یا رمزا . همره ها ریک خستنی
کرو باری کومه لایه تیو دامه زواندنی خانه قاو ته کیه له همره
گوندیک داو گهران به دواي راستی دا ، همدوو کهس له
لایه نگران نه گهران به دیهاته کان داو ناموزگاری هه قسه بیان
هکو نه کردوه نلو نه بران به برای گه رۆک ، نهوانه ی که له
دیهاته کان دا نیشته جتی بوون به برای دل سوژ نلو نه بران .

زوربهی لایه نگران چینی جوتیارو رنج کیشو زه حمه ت
کیش بوون هر چه نده تی گه یشتوو بیان هه بوو ، بهلام

خوینده واربان کم بوو ، میری مژایه تی نه کردن ، بروایان
به به کسان هه بوو له نیوانی نافرته تو پیاندا له نیوانی هه ژارو
دارادا ، همره که سانی نلو کومه لایان وه کوو به ک دا نه نا ، نه ب
دزی چه سانه مو خرابه مو به دکاری بن .

سرو که کلنی نم ريبازگه به نو یژ کمره نایین پسر هرو
پشه وای نایینی بوون ، له لایه کی تره وه همره هه قه باوه ریان
به خوداو پیغه مبرو (د) قورنای پیروز بووه ، خو بیان به خودا
ناسی راسته قینه زانیوه ، مامه رمزا له سر نیشتمان پسر هری
دووباره له 1944 دا دوور خراوه توهه لایه نگرانی همره سامانو
دارایی خو بیانیان فرۆشته شوینی کومتو و چوونه ناغچه لهره
گۆک ته به مو بمره شوانو کهر کوک له گوندی حاجی بهی خان
کاکه رهزای کاکه نه لی نه سکرو دوازه کهس له سر کرده کانی
هه قه به ندران ، جساوه ری هه قه بمره نلوایی یاروه لی نزیکي
کهر کوک زو یشتن ، میری ویستی ته فره بیان بدات ، ماوه به ک
له وی مانوهه ، نازو قهو خوارده مته تی یان کزبوو ، مندالیان
تووشی نه خووشی بوون و مردن ، ره و دهستی بپن کرده وه ، میری
ته قه لای دا بیان تر سینی به لام بپن سوود بوو ، میری ناچار بوو
له وته گه تو گو له ته کیان دا چه ند روژیکی خایاند ، له نه جام دا
گتی اندنیان هوه . بۆ ناوچه ی شوانو چاوه ری بکن بۆ ماوه ی سب
رۆژ ، له م ماوه به دا میری مامه رمزا بگتی ریتنه وه بۆ که لکه سماق
به مریچیک کومه له که بگم ریتنه وه بۆ ناوچه کانی خو بیان و له
ناوچه ی مهرگه یا له شار خانو بمره بیان بۆ بکاتو خویندنگه و
بیمارستانیان بۆ دروست بکات ، به نده کان بهر بدات و زیانیان
ببژیریت ، هه ندیکیان به مه قایل بوون و هه ندیکیان قایل
نه بوون ، دووباره کی یان تی خستن ، میری په شیمان بووه وه ،
به لام مامه رمزای نارد بۆ بیلره وه هه له بجه کومه له کهش به رووتی و
برستی گه رانه وه بۆ دیهاته کانی ناوچه کانی جارانیان پاش نمه
خلموشی به سر داهات ، دواي چه ند سالتیک سر له نو ی
هه لی دایه وه به ریک خستنی ریزی خو بیان ، مامه رمزا گه رایه وه
بۆ نلوایی که لکه سماق له 30-6-1953 له کانی نو یژی به یانی دا
له سر به مال تووشی نه خووشی گتی بوو له 25-2-1964 دا
کوچی دواي کرد رهوانی پاکي به خاک سپارد .

نیستا به ریز کاکه حمه ی کوری شوینمه واربه تی له گوندی
که لکه سماق لهو بهری دوو کانه وه .

نمه ته و او کهری لپ کولینه وه کانی ترم نیسه به آکو
روشنایی خسته سهره نیاز وایه له چاپ کردنه وهی نوو سراوی
نایین و باوه له کوردستان دا فراوانی تری به دواا بیت نهک
هر دهر باره ی هه قه ، به لکو دهر باره ی باسه کومه لایه تی به کانی
تیش ، هه که هاتی نه ستیره ی کاروانم به هه لزانی و دهر فه تیکر
بۆ ره خسانم له م بواره دا .